

BUTLLETÍ MUNICIPAL DE LA POBLA DE SEGUR

ROQUES ROIES

NÚM. 19/ AGOST 2021

Autor foto portada: J. Antoni Romero

DESTAQUEM

EN PORTADA

Us expliquem el procés de reparcel·lació que durà a terme l'Ajuntament per impulsar el polígon industrial de la Pobla.

EL REPORTATGE

Sabeu quants cinemes van haver-hi a la Pobla? En el reportatge d'aquest número en fem un repàs.

Vols que la teva foto sigui la portada del següent número de Roques Roies?

Envia'ns una foto de bona qualitat en format vertical a butlleti@lapobladeseegur.cat

NOTÍCIES

El nou punt d'autoreparació de bicicletes, la campanya per reforçar la seguretat viària, el condicionament de la Figuereta, la Festa Major, la guanyadora del Concurs de Balcons Florits...

EMPRENEDORIA

En aquest número, Alba Alegret parla amb Ferran Bochaca, que recentment ha obert un centre d'entrenament funcional.

ASSOCIACIONISME

Coneguem l'Sprint Ciclo Club, l'associació ciclista de la Pobla de Segur.

APUNT TURÍSTIC

L'Oficina de Turisme de la Pobla de Segur ha viscut un juliol de rècord en quant a l'atenció de visitants. Us expliquem les dades.

ARA FA 100 ANYS...

Què va passar el 13 d'agost de 1936 a la comarca? En Tomàs Garcia ens ho explica.

SUPO-SUPO POBLATÀ

Conversem amb el poblatà Josep Calvet, historiadur i escriptor.

L'EQUIP

Darío Albert, Alba Alegret, Jordi Farrús, Anna Gallart Canut, Tomàs Garcia Espot, Antoni Graell, Enric Guimó, Ramon E. Guimó, SCC Pobla.

Dipòsit legal

L 62-2017

Els conceptes i opinions expressats en els articles d'aquest butlletí no representen necessàriament l'opinió de l'equip redactor.

EN PORTADA

Nou impuls del polígon industrial

Darío Albert

Amb l'objectiu d'impulsar el polígon industrial de la Pobla, l'Ajuntament ha promogut una modificació de l'ordenació urbanística i urbanització pendent del PAU (polígon d'actuació urbanística) 13 - MIGDIA. En aquest número del butlletí us volem exposar els principals canvis; unes modificacions que ja es van fer saber als propietaris de les parcel·les del polígon en una reunió celebrada al Molí de l'Oli a finals de juliol.

1) Augment del sòl industrial

L'illa compresa entre els carrers Tros del Roi, Camil Cases, General Moragues i Països Catalans (zona nord del polígon - a la dreta de la imatge) canvia d'aprofitament urbanístic d'ús residencial a ús industrial

2) Nova ubicació de les parcel·les municipals

Fins ara, una part de les parcel·les destinades a equipaments del sector administratiu es localitzaven a la zona nord del polígon. Ara es situaran a la zona sud (en color blau clar a la imatge), a tocar dels espais verds, prop del barranc de Pumanyons. Aquestes parcel·les són de titularitat municipal i formen part dels sistemes d'equipaments del sector.

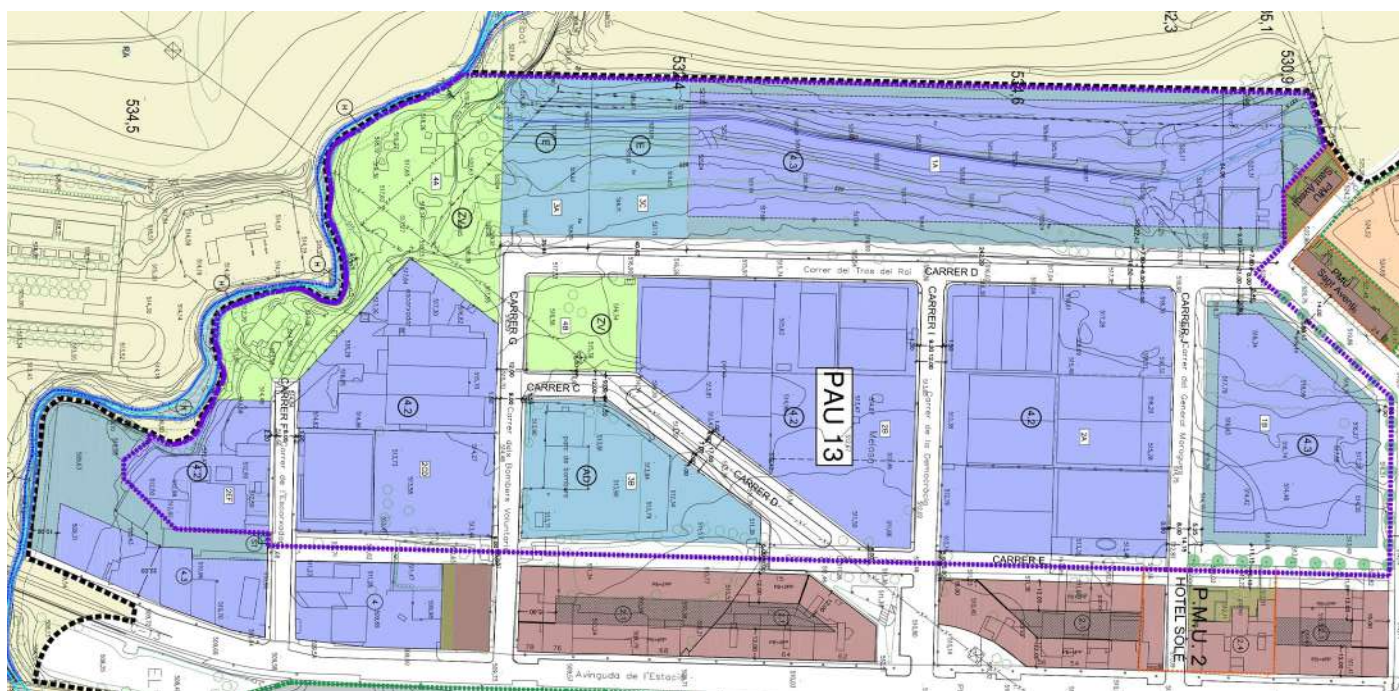
3) Urbanització de carrers

Es completarà la urbanització dels carrers que encara no n'estan. Es doblarà l'amplada actual del carrer Tros del Roi i s'urbanitzaran el carrer Bombers Voluntaris, els carrers C i D (sota la línia d'alta tensió) i el carrer dels Països Catalans.

4) Altres modificacions de l'ordenació urbanística

S'ha reduït l'amplada mínima de 20 m de les parcel·les que passa a ser de 12 m lineals. També s'ha reduït la superfície mínima de 1.000 m² de les parcel·les que ara passarà a ser de 500 m². Aquestes modificacions de l'ordenació urbanística van ser aprovades pel Ple municipal celebrat el 13 de maig.

Aquest és un procés que ja va començar cap al novembre del 2019. Des del consistori es considera que es tracta d'un projecte vital per a la Pobla, ja que milloraran les condicions del polígon industrial i ajudarà que s'hi instal·lin noves empreses, un fet que no passa des del 2003.

NOTÍCIES BREUS

Nou punt d'autoreparació de bicicletes

L'Ajuntament de la Pobla de Segur ha instal·lat una màquina d'autoreparació de bicicletes. Es troba a tocar de l'Oficina de Turisme, on s'allotja el Centre de BTT del Pallars Jussà, i l'accés és lliure i gratuït. Aquest punt d'autoreparació disposa d'un suport per subjectar la bicicleta, desmuntadors per a les cobertes de les rodes i una bomba d'aire, entre d'altres eines. També s'ha instal·lat un carregador de bicis elèctriques. Ubicat al parc Alcalde Boixareu, l'energia per subministrar aquest element ve proveïda d'un panell solar. Aquest carregador de bicicletes elèctriques ha estat finançat pel Pla de Foment de Turisme, amb un pressupost al voltant dels 6.000€.

Montserrat Ribal, amb el balcó més ben florit

Montserrat Ribal ha guanyat aquesta edició del Concurs de Balcons Florits i Decorats, i es va endur un premi econòmic de 200 euros. El segon i el tercer lloc van ser per Adrià Forga i Montse Solé, amb un premi de 100 i 50 euros respectivament. L'acte d'entrega de premis va voler reunir tots els participants al concurs per fer-los entrega d'un diploma i d'una planta com a obsequi. Una de les participacions va ser la de la Residència Nostra Senyora de Ribera que, tot i no optar a guanyar el premi, va voler sumar-se a la iniciativa perquè llueixi una mica més la població.

Campanya per reforçar la seguretat viària

Els vigilants municipals han dut a terme, durant la primera setmana d'agost, una campanya de control de velocitat dels vehicles mitjançant la instal·lació d'un radar mòbil. L'objectiu principal d'aquesta campanya és fer un estudi de la velocitat de circulació dels vehicles dins del municipi, per tal de millorar la seguretat viària del nucli urbà. Els criteris per decidir les ubicacions del radar mòbil combinaven les dades derivades de l'anàlisi de la sinistralitat al municipi, de detecció d'excés de velocitat per part dels vigilants i per demandes veïnals. Les dades obtingudes en aquests controls es recolliran en un informe que permetrà analitzar i proposar altres mesures complementàries de pacificació del trànsit.

Nou enllumenat per part de la carretera del Pont de Claverol

L'Ajuntament instal·la l'enllumenat a part de la carretera de Pont de Claverol. En concret, serà del tram de la cruïlla amb la carretera N-260 fins la rotonda, direcció als diferents nuclis del municipi de Conca de Dalt. L'actuació compta amb un pressupost previst de 13.256 euros. Al llarg dels 260 metres de la via s'instal·laran 10 fanals equipats amb llums LED que respectarà els barems lumínics d'una zona E1 de respecte del cel nocturn de la Fundació Starlight. Tant les lluminàries com les fanals seran adquirits a través de la central de compres de l'Associació Catalana de Municipis. Es calcula que el consum energètic sigui de 1.720,80 kWh per any, que equival a una emissió anual de 464,62 kilograms de CO₂.

Una Festa Major encara marcada per la COVID-19

Més de 800 persones van assistir als diferents actes del cap de setmana de la Festa Major. El plat fort del cap de setmana va ser el concert de Roba Estesa, que va portar a l'escenari les seves cançons més reivindicatives. La nit anterior, el grup de versions La Loca Histèria va fer gala d'un llarg repertori i d'un ampli vestuari. Els més petits de casa també van poder ballar a ritme de Disco per Xics i per a gaudir de l'espectacle infantil "Mudança". Les havaneres de Cavall Bernat i l'Orquestra Mediterrània van obrir i tancar la Festa Major, respectivament, amb les cançons ja clàssiques d'aquests concerts. La presentació del llibre "Afers privats" completava el programa.

Condicionament de la Figuereta per l'arribada d'embarcacions

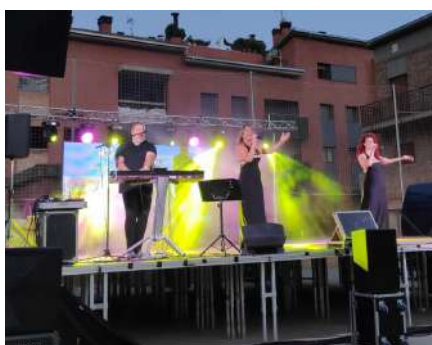
La Font de la Figuereta és un dels punts d'arribada de les embarcacions que fan descens pel riu Noguera Pallaresa. L'Ajuntament de la Pobla de Segur, atenent les peticions de les empreses d'esports de muntanya, ha fet treballs de millora i condicionament del tram entre el riu i la zona d'aparcament. Primerament, es va conduir l'aigua de la font directament cap al riu i desviar el seu pas del camí, per evitar les afectacions que provoca. Posteriorment, es va recol·locar el sòl que s'havia anat desplaçant i s'hi va abocar dos camions plens de saorra, un tipus de material granulat, per afermar el sòl.

FOTONOTÍCIES

Festa Major

Taules de dinamització del comerç i aparadors creuats

Taller astronòmic amb Celistía Pirineus

Qui canta, els seus mals espanta

FeMAP Social

Poldo, de l'actor pallarès Ivan Caelles

Concert a la fresca de Judit Neddermann

Oye Polo, d'Ana Polo i Oye Sherman

EL REPORTATGE

Els cinemes de la Poble

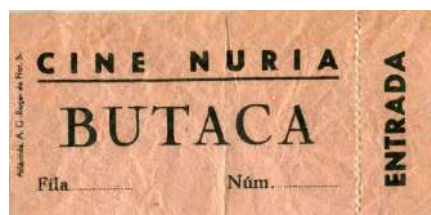
Jordi Farrús, Antoni Graell i Ramon Enric Guimó

Anar al cine va ser durant molts anys una de les distraccions principals a l'abast de quasi tothom. Cada setmana et podies deixar seduir per la màgia de l'anomenat setè art. Entrar a la sala del cine, amb aquella olor de crispetes i gormanderies, asseure't en una butaca, fer-se fosc i evadir-te vivint les històries dels protagonistes oblidant els maldecaps quotidians, (com si fossis petit i, al teu llit, el pare t'expliqués un conte) aquesta és la veritable màgia del cinema. A més de tenir un important paper socialitzador, allí vam aprendre emocions, nous paisatges, noves civilitzacions, maneres diferents de viure, de vestir, de parlar. Els petits imitaven en els jocs molts rols que hi havien après. Els joves i els adults es deixaven seduir per mons millors.

Quants cines hi havia a la Poble?

CINEMA ROYAL.- Diu la memòria popular que la primera projecció de cine va ser al Cafè de la Unió amb un llençol posat a la paret. El nou invent va agradar tant que, l'any 1914, l'Emili Boixereu, persona inquieta i amant de les noves tecnologies, va inaugurar el primer local de cinema a la Poble, en una parcel·la de l'avinguda Verdaguer. Segons la propaganda s'hi projectaven "grans i extraordinàries funcions del Cinematògraf tots els dies festius al vespre". Quan va tancar, cap a l'any 1929, s'hi instal·là una fusteria i, pocs anys després, durant els anys 40 i 50 funcionà com a local d'Acció Catòlica, on es feien obres de teatre, exposicions i conferències. Posteriorment fou una botiga de robes, un banc i actualment és un centre d'estètica.

CINE NÚRIA.- L'any 1927, l'Emili Boixereu i el Joan Rocafort van comprar l'antiga era de cal Lerroux, situada a tocar de l'església. Aquest local va ser dividit en dos: el Joan Rocafort hi va construir el cafè Mundial i l'Emili Boixereu hi va obrir, l'any 1929, la segona sala de cinema de la Poble, el cine Núria, anomenat així en honor a una de les seves filles. En un principi tenia forma de ferradura amb cadires a la platea, amb passadís central i llotges laterals una mica elevades. Cada llotja tenia cinc o sis cadires i normalment es llogaven per abonament anual. En aquest cinema es van realitzar agitats mítings polítics a inicis dels anys 30. D'una de les reunions polítiques en aquest local en va sorgir el Comitè revolucionari que dirigí la Poble durant els primers temps de l'època de la revolució.

L'any 1932, el cine Núria va ser llogat a Josep Tirbió, qui li va canviar el nom per **CINEMA CATALUNYA**. A més de projeccions de cinema, ara ja sonores, cada diumenge al vespre, en acabar el cinema, es retiraven les butaques de platea i s'hi feia ball amb una orquestrina comarcal. Mort l'Emili Boixereu, se'n va fer càrrec Emili Gaspà. Acabada la guerra va recuperar el nom de cine Núria. En aquesta sala l'any 1951 es va celebrar el dinar d'honor a les autoritats quan va arribar per primer cop el

tren a la Poble. Amb els anys, es van treure les llotges i s'hi feu una única platea de butaques, amb passadissos laterals i central. Al fons a mà esquerra, unes escales servien per accedir als lavabos de senyores (primer pis) i de senyors (segon pis). Davant la pantalla, tancada per una densa cortina de color gris-blavós, s'hi va instal·lar un escenari per a fer-hi funcions de teatre i altres actes culturals. A l'entrada, al rebedor, hi havia la taquilla, una botigueta de gormanderies i les vitrines on s'exposaven els cartells i els coneguts "cuadros", imatges de les pel·lícules que s'havien de projectar posteriorment. Durant anys hi va haver una pissarra on el Jaume Chalamanch pintava artístics rètols sobre les projeccions a realitzar. Unes escales donaven accés a la sala, iniciant un pendent descendent envers la pantalla. Durant un temps el va gestionar l'empresa Antoni Joan i cap al 1973 tancà portes com a cinema i al cap d'un anys esdevingué una discoteca.

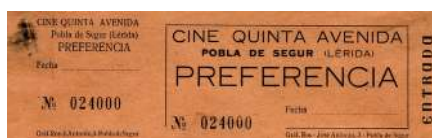

CINEMA ESTADI.- Josep Tirbió, que havia tingut el cinema Núria, va llogar entre el 1934 i el 1938 un local al carrer Indústria (on posteriorment hi hauria l'hotel Montaña). Als baixos hi tenia un bar i al primer pis hi obrí un nou cinema.

CINEMA AVENIDA.- Camil Cases, l'any 1945, construí un edifici a la dreta del carrer Sant Miquel en una parcel·la de cal Xivato. Hi va edificar una casa i als baixos hi va instal·lar el cinema Avenida, popularment conegut com "el de dalt" per contraposició "al de baix", el Núria. Disposava d'un ampli rebedor amb taquilla, botiga de gormanderies i lavabos separats per a homes i per a dones. En un altell hi havia un bar i una sala amb taules. Dins la sala hi havia tres grups de butaques separades per passadissos. La sala disposava d'una de les primeres pantalles de cinemascope on els poblatans van poder gaudir de les pel·lícules de més èxit d'aquella època daurada del cinema així com dels films gravats a la zona: "Cuando el valle se cubre de nieve", "Siega verde" (en què actuava l'esbart Pallarès de la Pobla) i "Río maldito". Darrera de la pantalla, tancada per una luxosa cortina granat, hi havia, a més de la caldera de la calefacció, un escenari i camerinos que no van arribar a funcionar mai.

A finals de la dècada dels 60 el cinema era aprofitat també per a espectacles multitudinaris com festivals, la festa de la Ciutat Pubilla de la sardana, etc. Amb l'arribada de la democràcia també s'hi realitzaren multitudinaris mítings. En un suports portàtils s'exposaven setmanalment els cartells i els "cuadros" de les pel·lícules a projectar el proper cap de setmana. També eren exposats en una vitrina que hi havia a cal Cèsar, davant de l'església. Posteriorment va passar a ser gestionat per l'empresa Antoni Joan, un Patronat (que el modernitzà considerablement a partir del 1975) i el Circuit Urgellenc (1990). En els darrers temps, el nom es va catalanitzar com a **CINEMA AVINGUDA**.

CINEMA QUINTA AVENIDA.- Camil Cases, amo també de les projectades piscines del costat, va inaugurar un any abans (10-10-1959) un nou cine al barri de l'estació, densament poblat amb molts immigrants vinguts per treballar en les nombroses obres i serveis que es realitzaven a la zona. Aprofitant la inauguració s'hi va fer un concert de música moderna i l'actuació de les conegudes germanes Serrano, cantants oriündes de la Pobla.

Disposava d'un vestíbul allargat, amb taquilla i bar, doble pati de butaques de fusta i un respectable escenari on es feien festivals, actes de la festa del barri, festes de fi d'any i fins i tot un programa de ràdio Barcelona. En tenir la propietat de dos cines, les pel·lícules s'alternaven. Quan al cinema Avenida es feia la primera, al Quinta Avenida es projectava l'altra i, a la mitja part, s'intercanviaven. Un noi amb bicicleta amb una capsa al davant s'encarregava d'anar baixant i pujant les cintes per anar-les rebobinant. Amb la crisi demogràfica, aquest cinema va tancar al cap de poc (els projectors van passar al cinema Avenida) i, durant uns anys, s'hi va instal·lar un laboratori fotogràfic.

CINEMA PARROQUIAL.- Després d'un temps en un magatzem de cal Comenje al carrer de la Verneda, durant la dècada dels anys 60, a la Pobla també hi funcionà un quart cinema: el popularment conegut com a "cine de mossèn o dels capellans" i que era gestio-

nat per l'Associació de pares de família d'Acció Catòlica. Instal·lat a casa la Mosseta, llavors també rectoria, s'hi projectaven pel·lícules moralitzants i de caire infantil. Disposava d'un únic pati de senzilles butaques de fusta i una botiga de gormanderies (tot i que l'encarregat venia xuixes amb una caixa al coll tot passejant per la sala). Al centre, elevada, hi havia la càmera. No gaudia de bona sonoritat tot i els panells de cartó que s'hi van col·locar. Disposava també d'un senzill escenari on els més joves del poble feien festivals i obres de teatre.

A partir dels anys 80 es produí la crisi de les sales de cine provocada per la disminució de públic, incomoditats (edificis descuidats) i mala qualitat d'imatge (càmeres obsoletes, pel·lícules poc actuals, etc). El cinema Avenida, únic cinema resistent a la Pobla, no es va salvar de la crisi. Al cap de seixanta anys, l'any 2011, s'hi va projectar la darrera pel·lícula. Es tancava així la història de les sales de cinema a la Pobla de Segur, després de pràcticament un segle. S'han fet projeccions en altres indrets del poble, en sales i a l'aire lliure, però mai més hi ha hagut un cine estable. La inviabilitat actual d'un cinema al nostre poble és bastant clara, però sí que creiem que ens manca una sala amb suficient aforament per a actes culturals.

Col·laboració Arxiu Casa Xerallo

L'any 2005 va arribar a l'Ajuntament de la Pobla de Segur enviat per la regidora de Cultura de l'Ajuntament de Cabrera de Mar, una carta i un programa de mà del Cine Núria de la nostra localitat. Va quedar anys al fons d'un calaix. Avui ens ha semblat oportú que, finalment, poguéssim veure la llum.

Distingida Sra,

El pas dels anys fa que oblidem coses i fets que hem viscut. Alguns d'ells pot ser que hagin tingut molta importància però també ens han caigut en el pou de l'oblit. En canvi, hem viscut fets sense cap transcendència i els recordem com si fossin del present, encara que siguin d'un passat molt llunyà.

Quan era jove i vaig haver de marxar a fer el Servei Militar, em destinaren a Mataró. Però al cap de poc temps, em traslladaren a la Seu d'Urgell i, seguidament a la Vall d'Aran, on vaig estar-hi més d'un any i mig. Després em portaren a Llavorsí on estava en el Servei de Subministrament i, per aquest motiu, havia de desplaçar-me un parell de vegades cada setmana a la Pobla de Segur, perquè allí hi havia el Centre d'Intendència que ens subministrava el menjar dels animals de la meua unitat, cavalls i muls. Com que no disposàvem de transports propis, ens servíem per pujar les bales de palla i d'alfals i els sacs de gra amb camions de la Pobla, que pujaven a muntanya a buscar fusta. Em sembla recordar que eren camions de les serradores Boixareu i Ramoneda.

En un d'aquests desplaçaments vaig haver de quedar-me un diumenge a la Pobla de Segur i vaig voler aprofitar aquesta oportunitat per anar al cinema. Feia més de dos anys que no n'havia estat en cap. I aquest és precisament el fet que ara em permeto fer-li esment. Vaig entrar a la sala del Cine Núria, llavors moderna, il·luminada, espectacular segons els meus ulls. Poder asseure'm en el lloc que vaig elegir. Contemplar com la gent entrava en el local. Les parelles, les famílies, gent gran i jove. Escoltar el murmur de les seves veus, mirar el seu somriure. I després... el silenci en apagar-se els llums en començar la sessió. I jo, allà enmig, com una persona més que gaudia d'aquelles hores de cinema. Llavors fou quan vaig sentir que entrava dintre meu tota una sensació de calma, com si fos un sedós mantell de bonança que embolcallava suaument la meua persona.

Pot ser que aquella sensació que en aquells moments jo sentia era deguda a tant de temps fora de casa meua, del meu àmbit familiar. La nova vida militar, la disciplina, aquelles ordres a obeir que, segons el meu parer, eren absurdes, les privacions, les guàrdies, alguns serveis molt ingrats, etc i etc. Tot plegat, possiblement, havia ressecat els meus sentiments. I ara, en trobar-me còmodament assegut enmig de gent normal i meravellosa, em vaig sentir lliure per uns moments d'aquelles inútils obligacions que tenia com a soldat. I vaig gaudir com si un plàcid bàlsam lubriqués el meu ressec esperit. Avui dia no recordo quin era l'argument de la pel·lícula que vaig veure. Però sí que ha quedat gravada a la meua memòria aquella bonança que vaig sentir a dintre meu, encara que ja han passat seixanta anys.

Sra. Regidora, ara em sembla adient fer-vos lliurament del programa d'aquella sessió de cinema del Cine Núria de l'any 1945. Perquè he pensat que ja el puc jubilar de tenir-lo al meu poder i que torni al seu lloc d'origen. És per això, que el poso a disposició d'aquesta Regidora de Cultura per, si creu oportú, enviar-lo a la seva homòloga de la Pobla de Segur. Possiblement allà hi haurà algun arxiu, Casal Cultural o afeccionat col·leccionista a qui pugui complaure aquest humil i senzill programa de seixanta anys enrere, de la seva població.

*Amb tot afecte,
Ramon Bonet*

EMPREDORIA

“M’agrada molt ajudar les persones que conec, fa que la meva feina sigui més satisfactòria”

Parlem amb el Ferran Bochaca, que des de l'abril d'aquest any, ha posat en marxa el centre d'entrenament FB funcional training, un espai on fer entrenaments personalitzats individuals o en petit grup.

Quants anys has viscut fora del Pallars?

Vaig viure fora dels 18 als 27. Vaig marxar per estudis dos anys a Lleida, després vaig anar a Barcelona a estudiar Ciències de l'Activitat Física i l'Esport i un Màster en Activitat Física i Salut, menció Readaptació Esportiva. Finalment, em vaig quedar tres anys més a treballar a la capital.

De què treballaves a Barcelona?

Treballava en un centre multidisciplinar que es diu KOA Center, dins de l'equip d'entrenadors personals. Vaig començar en aquesta feina ja el dia abans d'acabar la carrera, ja que des del centre van venir a fer unes entrevistes a la universitat i se'm van quedar. La veritat és que és una feina que m'agradava molt.

Llavors, per què decideixes tornar a la Pobla?

Doncs pel confinament. El 14 de març del 2020, quan van anunciar-lo, vaig agafar el cotxe i vaig pujar volant. Si no hi hagués hagut la pandèmia no hauria tornat, n'estic 99% segur, perquè no veia que

hi hagués sortides professionals.

Per què no veies possibilitats?

Perquè estava tant ocupat amb la feina a Barcelona que no m'havia parat a pensar que el que feia allà també es podia fer aquí. En arribar el confinament vaig veure que fins i tot era més viable que a la ciutat.

En quin moment t'adones que és possible engegar el teu negoci?

Quan vaig veure que podia treballar online, que les persones estaven obertes a fer un canvi i a entrenar des de casa. Llavors veig que el meu públic objectiu passa de ser una comarca a tot el món. Arran d'això, vaig començar a fer vídeos per donar-me a conèixer, em van començar a sortir feines i vaig veure que ho podia fer, fins i tot, des de casa sense muntar el meu centre.

Finalment mntes un centre, per què?

M'adono que la gent de la Pobla necessita els serveis d'un entrenador personal per fer reeducació de la postura, rehabilitació de lesions, entrenaments... i que busquen un espai on poder-ho fer.

Què s'hi pot fer, al teu centre?

El que proposo és un servei amb cita prèvia on intentem mostrar a la persona diferents tècniques per millorar la postura, per evitar lesions, per optimitzar el rendiment... cadascú té els seus objectius, independentment de l'edat, ja que la clienta més petita té 8 anys i la més gran 87. La idea és individualitzar al màxim fent petits grups, per crear un espai segur per aquelles persones que no estan acostumades a fer esport.

Quina valoració fas d'aquests primers mesos?

La resposta ha sigut molt més bona del que m'esperava. De fet, he hagut de contractar un professional tres o quatre hores al dia des del primer moment que vam obrir. Entenem que això vol dir que al poble hi ha ganes que es facin coses noves.

Quins projectes futurs tens en ment?

La idea és, a mig termini, poder obrir un segon centre, aprofitant que a l'Institut començaran un grau d'Entrenament Personal. Intentaré treballar amb aquests estudiants perquè puguin practicar en un entorn diferent i puguin dedicar-se a allò que realment els agrada. També vull poder seguir ajudant al màxim de persones possibles de la zona.

Quin consell donaries a algú de la teva edat que es planteja fer el pas que has fet?

El que els diria és que facin un *stop* a la vida, que parin, analitzin i decideixin. Que mirin a mitjà termini on es veuen i com es volen veure i que si ser on són no els fa feliços, el lloc no ha de ser un impediment, perquè si es fa bona feina, el treball arriba. Personalment, em va costar molt prendre la decisió, em treia la son i la vaig analitzar molt. També s'hi suma el prejudici que si tornes fas un pas enrere i jo no ho considerava en cap moment, per a mi va ser un pas endavant.

Quin és el valor afegit de viure a la Pobla?

La proximitat entre les persones, ens coneixem tots i això em facilita molt la feina. M'agrada molt ajudar les persones que conec, fa que la meva feina sigui més satisfactòria. També que com a casa no estàs enlloc.

Què té i què li falta a la Pobla?

El que té és que rep amb els braços oberts idees noves, experiències noves... M'he sentit molt acollit, això no té preu perquè en una ciutat no hauria sigut així. El valor afegit és la comunitat, saber que som una gran família. I li falta que la gent jove aixequi el cap, comenci a lluitar perquè la Pobla sigui un lloc important, un lloc on passin coses, per recuperar el talent que ha anat marxant.

Alba Alegret

QUI QUÈ SOM? FEM?

Som un club fundat l'any 1974. El formem gent de la Pobla aficionada al ciclisme, tant bici de carretera com bici de muntanya. El nostre objectiu és promoure aquest esport com un hàbit saludable i com una altra manera de socialitzar compartint una afició.

El club va néixer per iniciativa d'un grup de gent que volien fomentar l'afició al ciclisme a la Pobla. Durant els més de 45 anys d'història s'han organitzat diversos esdeveniments, alguns amb molta transcendència dins del ciclisme federat català. Destaca l'organització de la cicloturista la Bonaigua, amb 17 edicions, pel moviment ciclista que generava (a l'any 2010 va tenir 800 participants) i també per la gran implicació dels poblatans i les poblatanes. Actualment tenim al voltant de 120 sòcies i socis i esperem anar creixent perquè a les carreteres cada vegada s'hi veuen més ciclistes. Des d'aquí us animem a fer-vos socis per participar a les activitats del club, fer-vos la llicència i gaudir del ciclisme.

Fem sortides amb bici de carretera cada diumenge al matí adaptades a tots els nivells i durant tot l'any. A més a més, organitzem una sortida de cap de setmana a l'estiu per descobrir alguns ports del Pirineu i ens involucrem en qual-sevol activitat de bicis que s'organitzi a la Pobla. Actualment estem impulsant el projecte solidari 'Cap nen sense bicicleta', per donar l'oportunitat de descobrir el ciclisme a tots els nens i nenes. Volem aconseguir que cap nena o nen es quedin sense pedalar per motius socioeconòmics.

Si teniu alguna bicicleta que no utilitzeu, ens podeu contactar per formar part d'aquesta iniciativa. També volem impulsar el ciclisme femení, som molt poques noies pedalant i segur que a moltes us agradaria gaudir dels nostres paisatges sobre rodes. Us animem a afegir-vos a les nostres sortides!

ON SOM?

Ens pots contactar per instagram a @sccpobla o per correu electrònic: sprintcicloclubpobla@gmail.com

GASTRONOMIA

Gelat biscuit

Ingredients

100 grams de nata muntada
1 ou
1 cullerada sopera de sucre
Sucre cremat (base de motlle)
Cafè (opcional)
Whisky (opcional)
Ametlles picades (opcional)

La mesura per calcular-ho és de 80 grams aproximadament per persona.

Elaboració

1- Feu el sucre cremat i tireu-lo al motlle. Opcionalment, podeu cobrir-ho amb una mica de cafè.
2- Munteu la nata i les clares d'ou al punt de neu.
3- Remeneu el sucre amb els rovellons, afegiu-hi la nata i les clares d'ou.
4- Poseu-ho dins del motlle preparat amb el sucre cremat i cap al

congelador.

5- Torreu les ametlles per decorar el gelat en una paella.

El gelat pot trigar unes hores a congelar-se, és millor preparar-lo el dia abans o tenir-ne de fet per quan es necessiti. Perquè agafi

una consistència cremosa i no tan gelada, retireu el gelat del congelador una estona abans de servir; per exemple, quan estigueu menjant el segon plat.

Bon profit!

Anna Gallart Canut

APUNT TURÍSTIC

Juliol de rècord en l'atenció al visitant de l'Oficina de Turisme

L'Oficina de Turisme de la Poble de Segur va tancar el juliol de 2019 amb un total de 1.475 persones ateses. Posteriorment va venir el complicat estiu de 2020 on el turisme es va ressentir, tot i que gràcies al turisme interior es va ajudar a pal·liar el dur cop de la situació sanitària que encara arrosseguem (sense arribar ni molt menys a xifres del 2019, a saber, es van atendre 1.150 visitants el juliol del 2020). Aquest present juliol del 2021 no tan sols s'ha aconseguit superar les xifres del 2020, sinó que s'han superat els visitants del 2019 previ a la pandèmia en un 18,1%, amb un total de 1.742 visitants atesos, fet que suposa la xifra més alta registrada en un mes de juliol a l'Oficina de Turisme.

Destaca en aquest total el turisme peninsular i interior, el qual representa la gran majoria dels turistes que s'han atansat al punt d'informació municipal, molts d'ells atrets per recursos turístics com Collegats-Boumort, les rutes BTT, l'embassament i les zones de bany, entre d'altres. L'any 2020 ja es va viure un increment en el turisme d'interior que segueix predominant en detriment del turisme internacional, el qual tot i superar per molt les xifres del 2020, no aconsegueix arribar a les xifres del 2019.

El darrer any molts dels visitants van descobrir la zona de la Poble

de Segur i el Pallars Jussà en no poder practicar el turisme internacional, un fet que ha contribuït al fenomen de prescripció turística en el qual s'ha recomanat el nostre territori en el boca a boca com a destí turístic gràcies a la seva oferta pel que fa a empreses turístiques, per les activitats que es poden practicar, així com pel nostre privilegiat patrimoni natural i paisatgístic.

A l'Oficina de Turisme de la Poble de Segur es comença l'agost amb una afluència força alta de visitants, fet que ens porta a pensar que també serà un mes que superarà les xifres del 2020, i que en el millor dels casos s'atansarà o superarà les xifres de l'agost de 2019 abans de la pandèmia, mes que ostenta el rècord absolut en visitants atesos en un mes, amb una xifra superior als 3.000.

Enric Guimó

ARA FA 100 ANYS...

L'agost de 1936

Tomàs Garcia-Espot

L'episodi històric de l'Ara fa 100 anys d'aquest mes està dedicat a un fet que va tenir lloc el 13 d'agost de 1936 a la nostra comarca. Un moment tràgic i turbulent quan encara no s'havia complert un mes de l'esclat de la Guerra Civil. I malgrat que va succeir a Salàs de Pallars, les persones implicades en aquest obscur esdeveniment sí que tenien relació amb la Pobla. Es tracta de l'afusellament de set capellans a les tàpies del cementiri de Salàs a mans de milicians anarquistes.

Amb el fracàs del cop d'estat a Catalunya i al Pallars, durant l'estiu de 1936 es va produir un esclat revolucionari en tot el país. A la comarca, es van constituir comitès locals i ben aviat va començar la persecució d'eclesiàstics i de persones vinculades als sectors conservadors. Els qui no van poder fugir van ser empresonats i posteriorment afusellats. És el cas dels set capellans assassinats a Salàs: Pere Martret, ecònom de la Pobla, Josep Tàpies, organista del poble, Pasqual Araguàs, nascut al Pont de Claverol, Silvestre Arnau, vicari de la Pobla, Josep Boher, rector de la Pobleja de Bellveí, Francesc Castells, nascut a la Pobla i Josep-Joan Perot, mossèn de Sant Joan de Vinçafrescal.

D'aquests set eclesiàstics, m'agradaria destacar-ne dos. En primer lloc, Pere Martret i Moles, nascut l'any 1901 a la Seu d'Urgell. El seu nebot, l'il·lustre i estimat poblata Pere Dalmau, encara recorda quan, el dia del seu 14è aniversari, el seu tiet va ser detingut pels membres del comitè. Per altra banda, també cal destacar la figura de Josep Tàpies Sirvent, nascut a Ponts l'any 1869, i autor de la música de la famosa Cançó del Raier de Jacint Verdaguer.

Tots ells van ser afusellats, enterrats en una fossa del cementiri de Salàs i posteriorment exhumats, traslladats a una cripta del cementiri de la Pobla l'any 1938 i finalment inhumats a la catedral de la Seu d'Urgell. Dècades més tard, l'any 2005, el papa Benet XVI els va elevar a la categoria de beats. Són persones, doncs, que en el seu moment van ser homenatjades. Correcte, primer pel règim franquista; perquè amb el cop d'estat, l'Església es va convertir en un pilar de la dictadura, ja que va qualificar la guerra com una "croada". Aquestes víctimes eren franquistes? No. Donaven suport al bàndol revoltat? Potser sí o potser no. Crec que és una pregunta que potser no tindrà mai resposta. Mereixien morir d'aquella manera? Evidentment que no.

Arabé, cal establir una clara diferència entre aquests morts i aquells que van morir a mans del bàndol franquista. Aquests últims no van ser homenatjats, almenys fins fa poc, tot i que molts dels quals encara romanen a les cunetes. I de la mateixa manera que l'assassinat dels set capellans va ser i és reconegut com un acte de barbàrie, els assassinats pel bàndol feixista també haurien de tenir el mateix tracte per a tothom. Una idea que alguns tenen clara però que d'altres consideren "reobrir ferides". Casualitats de la vida, aquests que

ho afirmen acostumen a ser descendents dels botxins i fins i tot algun alcalde s'ha dedicat a retirar plaques que recordaven les persones afusellades pel feixisme.

Concòrdia és reconèixer a totes les víctimes, independentment del bàndol pel que lluitessin. Com va dir l'escriptora australiana Kate Morton, "la memòria és una amant cruel amb la que tots hem d'aprendre a ballar".

Pere Martret, ecònom de la Pobla, i Josep Tàpies, organista i compositor de la música de la Cançó del Raier. A dalt, representació dels set capellans afusellats amb la porta del cementiri de Salàs.

INSTAGRAM #lapobladesegur #igerspobla

@pipube_gallery

@arnau_ager

@josepmariafuertes

@fornons

@jantoniromero

@lidianase

@miriamsarroca

@miquelpm

@pipube_gallery

Segueix l'Ajuntament a Instagram: @ajlapobladesegur

SOLUCIONS DEL PASSATEMPS

Horitzontals: Vilamur, Sorpe, Bretui, Saurí, Baiasca, Olp, Sort, Baro, Estac, Àreu, Arcalís, Gerri de la Sal

Verticals: Peracalç, Lladrés, Montcortès, Lladorre, Escaló, Rialp, Tor, Roní, Caregue, Isavarre, Alins, Isil, Tornafort, Solduga, Sellui, Tírvia, Gavàs

Diagonals: Montardit de Baix, Ribera de Cardós, Aidí, Malmercat, Enviny, Tavascan, València d'Àneu, Son, Espot, Baén, Llessui, Peramea, Esterri d'Àneu, Altron

EL PASSATEMPS

En aquesta sopa de lletres heu de trobar-hi el NOM DE 43 POBLES DEL PALLARS SOBIRÀ. Podeu llegir-los en horitzontal, vertical o diagonal, al dret o al revés. Trobareu les solucions a la pàgina 13.

P	F	T	V	I	L	A	M	U	R	E	P	R	O	S	X	R	F
E	S	L	O	I	U	T	E	R	B	S	A	U	R	I	I	G	T
R	E	R	L	P	O	L	P	A	C	S	A	I	A	B	T	A	U
A	M	T	A	E	S	O	R	T	O	R	A	B	E	A	V	G	T
C	O	N	E	M	S	E	S	T	A	C	E	R	C	A	N	U	I
A	N	L	O	R	E	S	B	T	Z	D	A	R	S	A	T	D	R
L	T	L	L	R	R	A	U	A	T	D	E	C	D	L	O	L	V
Ç	C	A	A	I	T	I	R	I	E	M	A	A	E	I	R	O	I
S	O	D	C	A	O	L	D	C	L	N	I	R	E	N	N	S	A
O	R	O	S	L	R	R	A	A	E	C	N	E	R	S	A	E	O
R	T	R	E	P	A	R	M	N	N	O	O	G	A	I	F	L	S
D	E	R	D	T	D	I	V	E	S	E	R	U	V	S	O	L	A
A	S	E	N	O	D	I	L	A	R	E	U	E	A	I	R	U	V
L	F	O	S	I	N	A	R	C	A	L	I	S	S	L	T	I	A
L	M	F	A	Y	V	L	A	S	A	L	E	D	I	R	R	E	G

LA POBLA DE SEGUR

MILLORA LA TEVA LOCALITAT I MANTÉN-TE INFORMAT COL-LABORA VIA APP

EL FANAL TE LA LLUM FOSA!

Enviar

HI HA UN BANC TRENCAT AL PARC

Enviar

NOU HORARI DE BIBLIOTECA

i

Banca roto en el parque

ENVIAR

DESCARREGA L'APP **GRATUÏTA**

www.liniaverdalapobladesegur.cat

Millorem la nostra localitat

Descarrega l'app Linea Verde de forma completament gratuïta o entra a la web www.liniaverdalapobladesegur.cat i comunica al teu Ajuntament qualsevol desperfecte que detectis a teu municipi.

4 passos SENZILLS

- 1 Descarrega l'APP Linea Verde des de Google Play o APP Store
- 2 Selecciona el tipus de desperfecte que cal comunicar
- 3 Automàticament l'APP ho geolocalitza al mapa
- 4 Adjunta-hi una foto i un comentari

La incidència arriba a la persona designada com a responsable. Des d'aquest mateix moment, comencen els tràmits interns per solucionar-la.

Estaràs informat **en TEMPS REAL** de l'estat en el qual es troba

ELS PARTITS OPINEN

Com ja sabeu, la gestió d'escombraries i residus que generem, tant a nivell particular com a nivell industrial, corre a càrrec del Consell Comarcal. Tots els poblatans paguem el corresponent rebut i ells en fan la gestió (recollida, deixalleria, reciclatge, contenidors, etc). Des de l'inici de la nostra legislatura ens preocupa (i molt!) el tema de les deixalles i la brutícia que generen, la ubicació dels contenidors, la freqüència en la recollida, així com l'ús que particularment en fem cadascú de nosaltres.

Vam dur a terme una campanya municipal posant adhesius en tots els contenidors amb les indicacions perquè col·lectivament en féssim un ús adequat i intentéssim generar el mínim de molèsties possibles. Però amb això no n'hi ha prou i hem d'anar més enllà. La societat ha de tendir cada cop més al reciclatge total i afavorir d'aques-

ta manera la lluita contra el canvi climàtic mitjançant la reducció de residus.

Per aquest fet, i perquè ho creiem fermament, des de l'Ajuntament de la Poble apostem per la recollida selectiva porta a porta. L'equip de govern ja ha fet la proposta repetidament al Consell Comarcal per tal que implanti aquest model i ens hem ofert perquè la Poble esdevingui municipi pilot per testar la implantació a tot Pallars Jussà. Malgrat la nostra voluntat, de moment no ens n'hem sortit.

Però el que sí tenim clar que el model actual i els mitjans actuals, no donem una resposta satisfactòria i creen molt malestar i molta brutícia, com comprovem per les nombroses queixes que rebem. Estem convençuts que la Poble i els seus veïns i veïnes estarien compromesos en un model que generi més benestar, més qualitat de vida, més harmonia amb l'entorn, menys brutícia als nostres

carrers i places. Un model, d'eficàcia comprovada en molts municipis d'arreu de Catalunya, que ens implica a tots els ciutadans a fer possible un poble més agradable per a totes les persones.

Per aquest motiu creiem que al Pallars Jussà ja estem tardant i cal fer un pas endavant. Mentre aquest model porta a porta no sigui efectiu, repetim la crida a tots els poblatans i les poblatanes per tal que facin un ús adient del sistema de reciclatge i recollida de deixalles. Recordeu: el carrer també és casa nostra!

Grup municipal d'ERC

El sota l'arbre de les roques roies

El nostre Grup Municipal del PSC vol felicitar públicament el poblatà Luís Cuesta Civís, pel seu nomenament com a subsecretari d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació. Una vegada més, un fill de la Poble assoleix un càrrec molt important en aquest ministeri. Recordem els ministres Pedro Cortina Mauri (dictadura) i Josep Borrell Fontelles (democràcia) i actual Alt representant de la Unió Europea per a Afers Exteriors i Seguretat.

Al passat ple del 15 de juny es va aprovar, amb la nostra abstenció, l'expedient de licitació del servei de neteja de l'Escola Raiers i de l'escola bressol. Anteriorment, es va adduir per part de l'alcaldia, que s'externalitzava aquesta neteja per manca de mitjans tècnics degut a la pandèmia. Ara el que volia ser provisional no sols es conver-

teix en definitiu, sinó que es fa per un termini de quatre anys, comprometent el nou ajuntament que surti d'aquí a dos anys.

Considerem que ha estat un error no haver respectat el projecte inicial de les obres de "Valorització de la Poble de Segur com a porta d'entrada al Pirineu, valorització del conjunt modernista de Casa Mauri i el seu entorn", segons va manifestar l'alcalde per estalviar diners. Creiem que el Parc Alcalde Boixareu ha quedat en un estat de semi acabament i amb una estètica que actualment ens fa enyorar la passada.

És una qüestió prioritària donar una solució al tema de les piscines municipals. Són una necessitat per a molts poblatans i veiem que, malgrat l'alternativa oferta

per l'equip de govern de zones de bany, molts vilatans s'han de desplaçar a Talarn, Salàs o Trep per gaudir d'una piscina.

Al passat ple del 15 de juny es va aprovar la desafectació com a bé de domini públic de la finca del carrer d'Oran núm. 20, adquirida per l'ajuntament amb data 11 de març de 2009 per un import de 378.687,34 euros. En aquesta escriptura es diu expressament que s'adquireix per posar-hi el Centre d'interpretació "Els Pirineus en Guerra de la Poble de Segur". Per evident manca d'espai, no podem posar la cronologia històrica detallada d'aquesta malaurada compra de la que calculem en resultarà una pèrdua important per a les aques municipals.

Grup municipal del PSC

SUPO-SUPO POBLATÀ

“Són preocupants els intents de desvirtuar l’origen de la guerra civil i el paper repressiu franquista ”

Parlem amb Josep Calvet, historiador i escriptor.

Fa poques setmanes va presentar a la Poble de Segur el seu darrer llibre “Sort – Tel-Aviv” sobre la història de dues bessones separades pel nazisme. Com li arriba aquesta història?

La història m’arriba pel Manel Gimeno l’abril del 2017. Un conegut seu havia trobat uns documents antics de la Fonda Martín Cases de Sort, un establiment hotel·ler que portava anys tancat. Es tractava de diaris antics, factures de l’estada de refugiats de la Segona Guerra Mundial que van passar per Sort i un sobre a l’interior del qual hi havia una carta escrita en alemany i datada al maig de l’any 1944. Em va cridar molt l’atenció la carta adreçada a una dona de Tel-Aviv però que va ser retornada. Des d’aquell moment em vaig marcar un doble objectiu: localitzar les dos noies o els seus familiars i lliurar-los la carta. Un treball que no va ser resultar gens fàcil.

Una vegada coneix la història i decideix aprofundir-la, quins són els següents passos?

Amb les dades que tenia (dos noms i un cognom) vaig començar a fer recerca en arxius de l’Estat espanyol, França, Alemanya, Polònia, Estats Units i Israel. La recerca no va donar fruit i va arribar a un punt mort sense saber on acudir. Unes setmanes més tard, després de fer moltes consultes vaig rebre un correu electrònic procedent d’Israel d’una de les persones amb qui havia contactat. Em va dir que era el fill de Fanny, la persona que havia escrit la carta i també em va donar una gran sorpresa. Rachel era la

germana bessona de Fanny i encara vivia als seus 93 anys. Vaig rebre la notícia amb molta joia. Els meus objectius es podien aconseguir.

La història de la carta s’entrellança amb una història centrada a Sort on té protagonisme la seva família?

Mentre buscava les noies de la carta, vaig començar a fer una recerca familiar. La família del meu pare és originària de Sort i rastrejant vaig trobar documents que em van permetre conèixer que tant la família del meu padrí com la de la meua padrina van patir la repressió franquista durant la postguerra.

Ha dedicat bona part de les seves recerques a la Guerra Civil i els primers anys del franquisme a Catalunya. Què l’atreu d’aquesta època com per estudiar-la constantment?

El que va succeir en el període comprès entre la Guerra Civil espanyola i la Segona Guerra Mundial crec que va ser decisiu per entendre l’Espanya i l’Europa de l’actualitat. A més, em permet estudiar el protagonisme que va tenir el Pirineu en ambdós episodis històrics. A partir de reconstruir i explicar episodis que van passar en un indret reconegut dels Pirineus, puc contribuir a aportar dades i coneixement sobre dos esdeveniments històrics de l’envergadura i de la importància de la Guerra Civil espanyola i la Segona Guerra Mundial; a universalitzar el que va succeir al Pirineu.

Va guanyar la beca concedida per l’Arxiu Comarcal del Pallars Jussà per fer recerca sobre els pallestrats deportats als camps de concentració i extermini nazi. Què n’espera trobar?

La idea inicial és posar noms i cares (amb fotografia si es pot) a les 16 persones (quinze homes i una dona) nascuts o residents al Pallars Jussà que van ser deportats als camps de concentració nazis. Traçar la seva biografia, la seva tra-

jectòria de vida, des del seu poble de naixement o residència, la participació a la Guerra Civil espanyola, l’exili i la seva posterior deportació als camps de concentració nazis. Espero que el resultat final permeti emprendre, per part de qui correspongui, els homenatges i reconeixements que mereixen perquè aquest episodi no acabi a l’oblit.

Com es porta a terme una recerca d’aquestes magnituds?

Ja no queda en vida cap de les persones que van ser deportades. Per tant, cal contactar amb familiars però no és gens fàcil perquè algunes famílies s’han disgregat, altres viuen a França i no tenen familiars directes a Catalunya. Paral·lelament, cal encetar una recerca en arxius de l’Estat espanyol, francesos i alemanys. Està resultant una tasca més complexa del que havia previst però també he de dir que m’estic trobant amb unes històries molt potents, desconegudes fins a la data i que crec que possibilitaran que el resultat final de la recerca sigui molt interessant per a les persones que llegeixin el llibre final.

Com valora l’impuls que s’està fent en matèria de Memòria Històrica?

Era una assignatura pendent que calia abordar. A nivell institucional s’han trigat molts anys. A nivell estatal, ha esdevingut una arma de confrontació política entre els dos partits majoritaris. Són preocupants els intents de desvirtuar l’origen de la guerra civil i el paper repressiu del règim franquista.

Darío Albert